

Fordomme - digt

1. del

Vi har det alt sammen.
Vi har dem alle sammen.
Fordomme.
Forstyrrer dine tanker.
Forstyrrer dine sanser.
Du nægter, men ved de er der.
Du vil ikke give slip, du tør ikke give slip.
Fordomme sætter sig fast som tæger.
Suger fornuften ud af os,
og efter bidet, bliver du påvirket endnu mere.
De lægger sig og presser på dine handlinger.
Du ved, hvad du bør gøre, men du gør det ikke
af frygt for andres reaktion.

Afspejles mine handlinger i hvad andre tænker om mig?
Hvad vil de tænke om mig?
Vil de tænke noget om mig, eller bare ignorere mig?
Forlade mig?
Lade mig ligge kold tilbage?

2. del

En del af mig har lyst til at handle.
Anderledes.
Den anden del holder mig tilbage
Vil et individ tænke hvis jeg vil handle?
Tænke noget om mig?
Tænke på andre og ikke sig selv?
Træffe sine egne valg.

Gå sin egen vej.
Ud fra dette ene valg.
En dristig, måske farlig beslutning.
Skiller sig ud fra resten af flokken.
Bliver måske et udskud.
En fredløs.
Hvis jeg vælger ikke at handle
Vil intet ændre sig.
Handling forandrer.
Fryder forandring?

3. del

Konsekvenserne er gensidige
Giv, og du får igen
Men kun af samme skuffe
Det spejler sig
I dine øjne
I dine tanker

Snyder fordomme mig for nye oplevelser
Bekendtskaber
Eller er alt ved det normale?

Sygdom er normalt
Er fordomme en sygdom?
Findes der et middel
En vaccination
Mod det negative
Vi bliver blinde
Nægter at se vi alle er lige
Mennesker, fordomme